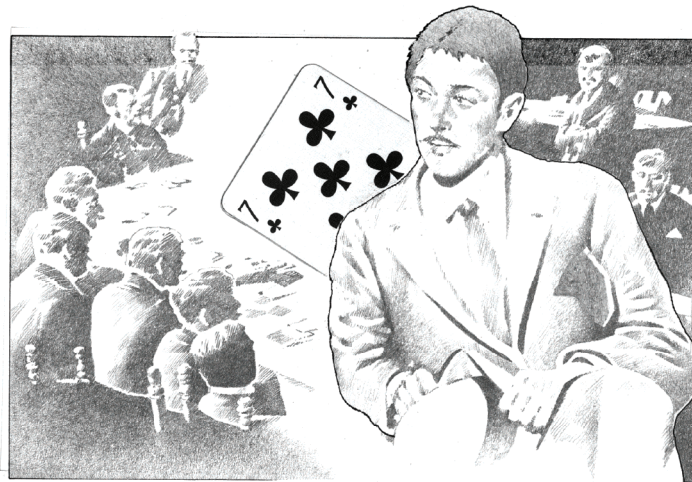

Aufhebungját végrehajtva lesz lírává.⁵² A kortársak ilyen irányú érdeklődése a Juhász-költészet (újra)felfedezésére ösztönözhet.

Nemes Z. és Kele Fodor példája azért érdekes, mert a verseik elsősorban azoknak a mintáknak a nyomát őrzik, amelyek Oravecznél, Petrinél, Kukorellynél, Tandorinál alakultak ki, illetve erősödtek meg, például a vers mint önmaga referátuma, különböző irányú redukciók, fragmentáltság, törekvés a beszélt nyelviség határozottabb integrálására. Kukorelly az elhallgatás helyett bizonyos értelemben a kompenzációt választotta, miután idegennek találta a jelenkori költészetet (Pilinszkyit és Weörest is, hiszen náluk is azonosított számára visszaszagolást és patetikusságot, erről külön cikkben emlékezik meg⁵³). Juhász tehát negatív ikon is, vagy, ha leíróbbak szeretnénk lenni, azt mondjuk, hogy olyan mágnesként jellemezhető, amelynek a taszító munkája e hatástörténeti pillanatig sokkal látványosabb, eredményesebb, mint a vonzó, noha a vonzása sem nyomtalan. Nagy meglepetésre nem lehet számítani, de az is tény, hogy szaporodnak az affirmatív jelek, ennek a folyamatnak pedig mindenképp érdemes több figyelmet szentelni. Mert ha valaki erre a korpuszra úgy gondol, mint egy halottra, akkor számításba kell vennie, hogy éled, noha inkább úgy, hogy egyre több tagja lassan, de biztosan araszol a felszín felé. Ez a tempó szerencsés is lehet, hisz talán el se hinnénk, ha olyan szenzációval kellene szembenéznünk, amilyen anno a hélium lehetett számunkra, és „mint / figyelmetlen gyermekkézből kiszabadult léggömb [...] /, kiszállnának a sírból a halottak”.⁵⁴

⁵² TOLVAJ Zoltán, *Szerelem*, Holmi, 2009/9, 1191.

⁵³ KUKORELLY Endre, *Kettő miféle*, Holmi, 2005/6, 736–738.

⁵⁴ HF, 257.